

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรื่อง และความพึงพอใจในการเขียนเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานกับการเรียนรู้แบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนในเขตอำเภอบางไทร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 เลือกมาจากห้องเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์และสภาพแวดล้อมไม่ต่างกัน จับฉลากเพื่อเลือกกลุ่มทดลอง ห้องเรียนแรกเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการเรียนรู้ โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน คือ โรงเรียนวัดแก้ว (ประโชติวิทยากรณ์) จำนวน 22 คน และห้องเรียนที่สองเป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติ คือ โรงเรียนวัดทางยาว จำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แผนการเรียนรู้การเขียนเรื่องโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน แผนการเรียนรู้แบบปกติ แบบทดสอบความสามารถในการเขียนเรื่อง และแบบทดสอบวัดความพึงพอใจในการเขียน ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 20 ชั่วโมง โดยใช้แผนแบบการวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่ไม่เท่าเทียมกันสอบก่อนและหลังการทดลอง วิเคราะห์ข้อมูลใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมหลายตัวแปร (MANCOVA) ซึ่งใช้ความฉลาดทางอารมณ์ก่อนทดลองเป็น ตัวแปรร่วม

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการเขียนเรื่อง ของกลุ่มที่เรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานกับกลุ่มที่เรียนรู้แบบปกติ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่เรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่เรียนรู้แบบปกติ
2. ความพึงพอใจในการเขียนเรื่องของกลุ่มที่เรียนรู้ โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานกับกลุ่มที่เรียนรู้แบบปกติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่เรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่เรียนรู้แบบปกติ

This research aimed to compare the writing ability and the writing satisfaction of the Prathomsuksa two students by using the literature – based learning and the tradition learning. The sample group consisted of the Prathomsuksa two students selected from those being in the same achievement and environmental classrooms of schools in Bangsai district under Phranakhon Si Ayutthaya Educational Service Area 2 Office during the 1st semester in 2007 academic year. The first experimental group studying with the literature – based learning was included 22 students from Wat Kaew School (Prachotti Wittaya), and the second controlled group studying with the traditional learning was 22 students from Wat Thangyaow School. The instruments used to collect the data were the writing plans with the literature – based learning, traditional learning plans, tests of writing ability, and tests of writing satisfaction. The duration of the experiment was twenty hours by using Pretest – Posttest Design with nonequivalent groups. The data were analyzed by MANCOVA with the Emotional Quotient as a covariate.

The results revealed the following :

1. The writing ability of the experimental group studying with the literature - based and the group studying with the traditional learning was significantly different at .01 level. The mean of the group studying with the literature – based learning was higher than the one studying with the traditional learning.
2. The writing satisfaction of the group studying with the literature – based learning and the group studying with the traditional learning was significantly different at .01 level. The mean of the group studying with the literature - based learning was higher than the group studying with the traditional learning.